

PROPHON

Кодекс за добру практику

Кодекс за добри практики на организациите, лицензиращи използването на музика *Януари 2014*

Въведение

Организациите, лицензиращи използването на музика, предоставят редица ценни услуги както на правноносителите, така и на ползвателите на музика. Те улесняват потенциалните ползватели при уреждане на легалното използване на звукозаписи и оптимизират процеса по събиране на възнаграждения за това използване.

В стремежа си да следват насоките, изложени в този кодекс, всяка организация цели да постигне най-добрите практики при осъществяването на своята дейност. Организациите очакват, че от своя страна ползвателите също ще се държат отговорно и с уважение към правото на правноносителите да получат справедливо заплащане при използването на техни звукозаписи, като изплащат възнаграждения и отчитат употребата на музика към организациите точно и навременно.

Приема се, че отделни действия от страна на организации, лицензиращи използването на музика, предприети с цел съобразяването с националните закони или други обвързващи разпоредби, в случай, че тези разпоредби или някоя от тях са в конфликт с настоящите насоки, не трябва да се считат за неспазване на насоките в кодекса.

Общи принципи

Организациите, лицензиращи използването на музика, защитават интересите на правноносителите, които представляват независимо дали по силата на директно представителство или чрез договори с други такива организации. Тези сдружения е необходимо да предоставят своите услуги и

да извършват дейността си по справедлив, ефективен и недискриминационен начин и съгласно съответното законодателство. Те трябва да се стремят да събират възнаграждения от името на правноносителите ефективно и да разпределят събраните приходи към правноносителите, чиято музика е използвана, бързо и точно.

I. Отношения с правноносителите

1. Всяка организация, лицензираща музика, трябва да остави правноносителите сами да определят мащаба (права, използване, репертоар и територия) и типа (ексклузивно или неексклузивно) на правата, които отдават за управление, без ограничения, освен ако подобни ограничения не са наложени от съответното законодателство, компетентните съдилища или други институции, или когато тези ограничения са обективно оправдани от съображения за ефективно управление и лицензиране на права и те винаги са пропорционални на целите, които организациите се стремят да постигнат.
2. Всяка организация, лицензираща музика, трябва да позволи на правноносителите да оттеглят управлението на техните права напълно или отчасти с предизвестие, отправено в разумен срок, който не трябва да е по-голям от шест месеца. Независимо от прекратяване на представителството, организациите трябва да продължат да разпределят приходи към правноносителите, събрани от тяхно име преди прекратяването, като това се случва при равни условия с членовете на организацията. Ако са налице съответните условия, организацията може да изиска правата на правноносителите да бъдат включени в договорите с ползватели, сключени преди прекратяването на членството и в разумен срок, който не трябва да е подълъг от 12 месеца.
3. Всяка организация трябва да има и да поддържа актуална документация за своите членове и/или правноносителите, които представлява, в електронен формат и в съответствие с приложимите закони за защита на лични данни.
4. Всяка организация трябва да приема като членове и/или да предоставя услуги на всички носители на права върху звукозаписи без

дискриминация и в унисон с принципите на равно третиране, освен ако организацията няма обективни мотиви да откаже своите услуги или когато разграничаването е абсолютно необходимо и базирано на обосновани и обективни критерии (например, когато кандидат/член управлява права върху звукозаписи, които са от тип, непопадащ в обхвата на дейността на организацията, като библиотека с музика или джингли).

II. Отношения с други организации, лицензиращи музика

1. Всяка организация трябва да се стреми да сключва споразумения за реципрочно представителство по отношение на правата, които представлява, с всяка друга организация за лицензиране на музика, като всяка от тях трябва да следва насоките на този кодекс и изискванията на международното законодателство. Целта е установяване на мрежа от споразумения между организациите, което улеснява лицензирането на права за много репертоари, а в определени случаи и за много територии едновременно.
2. Всяка организация трябва да управлява правата, които е упълномощена да управлява по силата на споразумения за реципрочно представителство, по прозрачен и недискриминационен начин.

III. Отношения с ползватели/клиенти

1. Всяка организация трябва да комуникира с ползвателите по справедлив и недискриминационен начин, който да гарантира, че всички правоносители получават справедливо възнаграждение за използването на техните права.
2. Всяка организация трябва да установи тарифи, които са прозрачни и базирани на обективни критерии и които справедливо отразяват както търговската стойност на правата, така и ползите от услугите на организацията за клиентите.
3. Всяка организация трябва да изисква от своите клиенти да отчетат използването на звукозаписи бързо и точно в стандартизиран електронен формат и когато е възможно, използвайки стандартните за индустрията звукозаписни идентификатори, освен ако един такъв отчет

не е търговски нецелесъобразен и икономически неоправдан предвид стойността на конкретния лиценз.

4. Всяка организация трябва да може да предостави детайлна информация в разумен срок за репертоара и правата, които представлява, при получаване на обоснована и достатъчно подробна молба от лице, участващо в преговорите за лиценз.

IV. Прозрачност

1. За да осигури прозрачност на услугите си към правноносителите, независимо от тяхната националност и местожителство, на уебсайта на всяка организация трябва да присъстват на английски език: годишните отчети, списъкът със сключени билатерални споразумения, примерни договори за членство и/или клиентски договори с правноносителите, общи тарифи, устав/подзаконови нормативни актове и правила за разпределение.
2. Всяко дружество, лицензиращо музика, трябва да предостави при поискване от страна на правноносителите, представлявани директно от него или посредством билатерално споразумение с друга организация, т.нар. "неидентифицирани тракове", т.е. списък със записите, правата върху които принадлежат на собственик, който не е идентифициран. Преди да предостави тази информация, всяка организация трябва да е извършила стандартните процедури по идентификация.
3. Всяка организация, лицензираща музика, трябва да предоставя на правноносителите, които представлява, както и на други организации, с които има билатерални споразумения, отчети за възнагражденията, описани подробно за всеки трак и по отношение на приходите по дял на използване от различните сектори (например - радио, телевизия, кабелно препредаване, сателитно излъчване, публично изпълнение и др.), което е описано подробно в точка V.2 долу.
4. Всяка организация трябва да установи и комуникира справедлива и ефективна политика за уреждане на конкуриращи се искове за

възнаграждения, както и да оповести процедура за разрешаване на спорове.

v. Разпределение и управление на приходи

1. Всяка организация трябва да насърчава правноносителите да предоставят в стандартизиран електронен формат точна, пълна и навременна информация за техните права, каталог и нови записи, включително използвайки стандартните за индустрията звукозаписни идентификатори.
2. Всяка организация трябва да се стреми да идентифицира коректно използването на индивидуални звукозаписи и да разпределя средства към всички правноносителите за всеки трек и възможно най-точно с оглед на икономическата обосноваемост. По правило разпределението на приходи от излъчване на музика в медиите трябва да е на ниво тракове, базирано на реалното използване във връзка с лицензираната услуга, към която се отнасят съответните приходи (или обективно обосноваема група от лицензирани услуги, като се взимат предвид получените приходи и вида на използването). От друга страна, приходите от публично изпълнение могат да бъдат разпределяни към индивидуалните правноносителите по различни методи – на база на радио отчетите или пазарния дял. При липса на достоверни отчети от ползвателите, организациите трябва да проучат възможностите за прилагане на алтернативни методи за идентификация, за да повишат точността на разпределенията. Принципът е разходите по такива алтернативни методи да бъдат за сметка на лицензианта, а не на правноносителите.
3. Всяка организация трябва да се стреми да разпределя събраните възнаграждения не покъсно от 6 месеца след края на финансовата година, в която приходите са събрани, и:
  - а. поне два пъти годишно; или
  - б. поне веднъж годишно, в който случай организациите трябва да изплащат на правноносителите аванси, които да са обект на финансов контрол, като тези аванси не трябва да надвишават сумите, които са реално дължими към правноносителите в рамките на конкретния период.
4. Всяка организация трябва да удържа от събраните суми единствено съответните административни разходи за дейността си. Не трябва да се

приспадат други суми, освен ако правноносителите не са се съгласили или удържането на такива не е уредено със закон. Организацията трябва да информират в детайли членовете си за тази отчисления, както и да посочат дали те са доброволни или установени със закон.

5. След като са направили всичко възможно да идентифицират и открият точните правноносителите, освен ако не е изрично забранено от приложимото законодателство, всяка организация трябва да разпредели неидентифицираните и непотърсени средства пропорционално между идентифицираните правноносителите не по-късно от 3 години след края на календарната година, в която средствата са били събрани съгласно информацията за използването през съответната година. Всяка организация трябва да предвиди разумни провизии, които да послужат за обезпечаване на евентуални бъдещи претенции от индивидуални правноносителите за неполучаване на възнаграждение при използването на техните права.
6. Правилата и практиките за разпределение, прилагани от организацията, трябва да се основават на принципа на индивидуалното разпределение съгласно реалното използване на записи, като не дискриминират директно или индиректно правноносителите заради тяхната националност, собственост, жанр и др., без обективно обосновани причини.

VI. Управление

1. До степен, позволена от местните закони, всяка организация за лицензиране на музика трябва да осигури на правноносителите възможността за справедливо и равно представителство в управителните органи.
2. В случай, че правноносителите имат възможността за директно членство в организацията, на всички членове трябва да бъде предоставено справедливо и равно право на глас по време на общите събрания на база на (i) продължителност на членството и/или (ii) възнаграждения, получени или дължими на даден член, като подобни критерии трябва да се установят и прилагат по начин, който е справедлив и пропорционален на стойността на техните права, управлявани от организацията.

3. Освен ако законът не изисква нещо друго, всяка организация трябва да организира общо събрание на членовете, делегатите или заинтересованите лица (в зависимост от конкретния случай) поне веднъж годишно. Общото събрание трябва да има правомощие поне да избира и освобождава членове на Управителния съвет, който контролира работата на мениджмънта на организацията и одиторите, както и да одобрява всякакви промени в устава или правилата за разпределение на организациите.